

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὕπερ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Οἱ ἐν Βουρλατίῳ τῆς Ρουμανίας Ἕλληνες ἀπέστειλαν εἰς τὸν «Ἐρυθρὸν Σταυρὸν» φρ. 6,102, εἰσπραχθέντα ἐκ διαφόρων ἐράνων.

Τὰ δημοτικά Συμβούλια Ἑλευθερίων καὶ Κέας ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς «Ἐταιρίας τῶν Φυλακῶν», τὸ μὲν δραχ. 80, τὸ δὲ δραχ. 25 διὰ συνδρομὰς παρελθόντος ἔτους.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐξεδόθη ἄρτι ἐν Λονδίῳ ἡδὺ τοῦ κ. Ἰω. Γενναδίου γενομένη ἀγγλικὴ μετάφρασις τοῦ «Λουκῆ Λάρα» τοῦ κ. Δ. Βικέλα. Φέρει δὲ τίτλον: *Loukis Laras, Reminiscences of a Chiot merchant during the war of Independence by D. Bikelas, translated from the Greek by J. Gennadius.*

Κατὰ τινὰ γερμανικὴν ἔφημ. ἡ βιβλ. τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ἀιδελεύργης ἀνεκτίσαστο ἐσχάτως τρία πολύτιμα ἑλλην. χειρόγραφα, ἅτινα εἶχεν ἀπολέσει πρὸ 260 ἔτων, καὶ περὶ ὧν οὐδεμία ἔκτοτε ὑπῆρχεν εἰδήσις. Τὰ χειρόγραφα ταῦτα περιέχουσι τὴν «Ἀλεξάνδρᾳ» τοῦ Λυκαφρόνου, ποιητοῦ τοῦ Β' πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος, ζήσαντος ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῇ αὐτῇ Πτολεμαίῳ τοῦ Φιλadelphou, ἔνθα ἔγραψε πολλὰς τραγῳδίας καὶ σατυρικά ποιήματα. Ἡ «Ἀλεξάνδρα», ἡ κατ' ἄλλους «Κασσάνδρα», εἶνε τραγικὸν δράμα, ἐν ᾧ ἐξιστοροῦνται διὰ μακρῶν αἰ. συμφοραὶ τῆς Τροίας. Πλὴν ταύτης τὰ χειρόγραφα περιέχουσι καὶ τεμάρχια ἀνέκδοτα τοῦ Αἰσχύλου, «Ποιδίου καὶ Εὐριπίδου, καὶ τοῦ Βυζαντινοῦ ἀντιγραφῆς Μιχαῆλ Ἀποστολίου, τοῦ μετὰ τὴν ἄλυσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μεταναστευθέντος εἰς Ἰταλίαν.

Τῶν χειρογράφων τούτων ἡ ἀπώλεια θεωρεῖτο ἔκτοτε ὡς βεβηλία, ὅτε ἀνελπίζως ἀνεκάλυψεν αὐτὰ ὁ ἐν Ἀλλῇ βιβλιοθηκῇ διδάκτωρ Gebhardt, ὅστις καὶ διηγείται τὴν ἱστορίαν τῆς ἐξαφανισέως τῶν ὧς ἑπείτα. Τῷ 1620 ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἀιδελεύργης ἐδάνεισε τὰ χειρόγραφα εἰς τὸν καθηγητὴν Ἐρασμον Σμῖθ ἐκ Βιττεμβέργης, ὅστις ἡσχολεῖτο εἰς μελέτην τοῦ Λυκαφρόνου καὶ ἄλλων Ἑλλήνων ποιητῶν. Τῷ 1623, ἀλούσης τῆς Ἀιδελεύργης, ἡ βιβλιοθήκη αὐτῆς μετεκομίσθη εἰς Ῥώμην μεθ' ὧν τῶν χειρογράφων της, πλὴν ἐκείνων, τὰ ὅποια εἶχον δοθῇ εἰς τὸν καθηγητὴν Σμῖθ. Οὗτος ἀποθνῆσκων ἐκληροδότησεν αὐτὰ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Βιττεμβέργης, ἐξ ἧς κατόπιν μετέβησαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Σεμιναρίου τῆς αὐτῆς πόλεως, καὶ ἐκ ταύτης κατὰ τὸ 1862 εἰς τὴν τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ἀλλῆς δι' ἀγορᾶς ἐνταῦθα δὲ ὁ διδάκτωρ Gebhardt, ἐξετάζων ἡμέραν τινὰ συλλογὴν ἑλληνικῶν χειρογράφων, ᾗ δυνήθη νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ταυτότητός των, οὕτω δὲ πρόδηλον ἡμερῶν ἀπεδόθησαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην, εἰς ἣν ἀνήκον.

Κατὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ καθηγητοῦ Saint-Martins τὸ ἐν Πετροπόλει πανεπιστήμιον περιλαμβάνει κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1,825 φοιτητὰς καὶ 148 ἀνδρατάς, διανεμημένους εἰς τὰς ἀποφύρας σχολὰς. Ἐς ὅλων τῶν σχολῶν ἡ τῶν φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν ἀριθμὲν τοὺς πλείους φοιτητὰς, ἀνερχομένους εἰς 879· ἡ νομικὴ ἔχει 675, ἡ τῆς ἱστορίας καὶ φιλολογίας 223, ἡ δὲ τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν 67.

Ἐκ τῶν 350,000 βουβλίων, ἅτινα ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ 1880, τὸ Πανεπιστήμιον ἐγοργήσας 75,000 εἰς ὑποτροφίας καὶ βοηθήματα εἰς ἀπόρους φοιτητὰς. Πλὴν τούτων 221 φοιτητὰ συνετηροῦντο δι' ὑποτροφίῶν ὑπὸ ἰδιωτῶν παρεχομένων, καὶ 601 ἐφοίτησαν ἄνευ πληρωμῆς τῶν τεταγμένων διδάκτρων. Ἡ ἐκ τῶν ἐγγρασθῶν τῶν πληρονότων φοιτητῶν εἰσπραξίς συνεποσώθη εἰς 55,000 βουβλίων.

Τὰ πανεπιστήμια τῆς Ῥωσσίας φοιτῶνται ἰδίως ὑπὸ φοιτητῶν, ἀνηκόντων εἰς τὰς πτωχὰς τάξεις τοῦ λαοῦ. Ἐν Ῥωσίᾳ, ἀντιθέτως πρὸς ἄλλα ἔθνη τῆς Εὐρώπης, ἔνθα οἱ εἰς τὰ πανεπιστήμια φοιτῶντες ἀνήκουσι κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς εὐπορωτέρας καὶ σημαντικωτέρας οἰκογενείας, αἱ ἀνώτεροι κοινωνικαὶ τάξεις ἐκπαιδεύουσι τὰ τέκνα των εἰς

εἰδικὰς σχολὰς, ὅποια εἶνε αἱ στρατιωτικαί, ἡ Σχολὴ τοῦ Δικαίου, τὸ Λύκειον κ. ἄ. Εἰς αὐτὰς ἵνα γείνη τις δεκτός πρέπει νὰ ἔχη πατέρα ἀνήκοντα εἰς τὴν τετάρτην τοῦλάχιστον τάξιν τῶν εὐγενῶν. Τὰ δὲ πανεπιστήμια εἶνε τρόπον τινὰ ἐγκαταλειμμένα εἰς τὰ τέκνα τῶν ἀπόρων τάξεων. Πολλοὶ τῶν εἰς αὐτὰ φοιτῶντων, πράττουσι τοῦτο ὅπως ἔχωσι τὰ μέσα τοῦ ζῆν· τοῦτο δ' ἔνεκα αἱ ὑποτροφίαι, καίτοι ἄφθονοι οὗσαι, μὲν ἐπαρκέουσιν εἰς τοὺς αἰτοῦντας. Μόλις τὸ δέκατον τῶν φοιτητῶν κέκτηται τὰ μέσα ὑπάρχεις ἀνεξαρτήτου, πάντες δὲ οἱ ἄλλοι ζῶσι δι' ὑποτροφίῶν, βοηθημάτων καὶ παραδόσεως.

Ἐσχάτως, γράφει ὁ «Αἰὼν», ἐγένετο ἐν τῷ γραφεῖω τῆς γαλλικῆς βουλῆς ἡ δοκιμὴ μηχανῆς φωνοστενογραφικῆς, δι' ἧς στενογραφεῖται ἡ ὁμιλία ἀκριβῶς καὶ τελειότερον ἢ διὰ τῆς ἀνθρωπίνης χειρὸς. Ἡ μηχανὴ αὕτη ἔχει σῶμα κλειδοκυμβάλου μετὰ λευκῶν καὶ μελανῶν πλῆκτρων, ὧν ἕκαστον ἀνταποκρίνεται καὶ εἰς ἰδιαιτέραν φωνήν· τὰ πλῆκτρα ταῦτα ὁ πρὸ αὐτῆς καθήμενος πλῆττει, ὡς ὁ παίζων κλειδοκύμβαλον, ἐκτυποῦνται δ' ἐπὶ ταινίας χάρτου, αὐτομάτως ἐκτυλισσομένης, ἡ ὁμιλία πλήρης καὶ τελεαία, διὰ σημείων ἰδίων, ὧν ἡ μετάφρασις εἶνε ἐπίσης εὐκόλος, ὡς καὶ ἡ τῶν τηλεγραφικῶν σημείων. Τὸ ἐφεύρημα δὲν εἶνε νέον, διότι καὶ πρότερον ἐγένοντο τοιαῦτα ἀποπειραί, ἀλλ' εἶνε ἄλλων τῶν προηγηθέντων πλήρες, αἱ δὲ γινόμεναι δοκιμασίαι παρήγαγον ἄριστα ἀποτελέσματα· πρόκειται ἤδη νὰ ὑποστῇ βελτιώσει, ἀφίνες νὰ καταστήσωνιν αὐτὸ εὐχρηστον ἀμέσως ἐν ταῖς πολυπροσώποις συνελεύσεσιν.

Εἰς τὰς γενομένας δοκιμασίας παρέστη ὁ Γαμβέττας αὐτὸς, ὅστις ὑπεγόρευσε κείμενον ταχέως ἀναγινώσκων, καὶ ὁμίλησεν ἐπίσης ταχέως, καὶ τὸ ἐντυπον δὲ καὶ ἡ ὁμιλία τοῦ ἐπιτυχῶς ἐστενογραφήθησαν· ἀλλ' ἠθέλησε συνάμα νὰ δοκιμάσῃ, ἔδω καὶ αἱ διακοπαὶ ἐπίσης δύνανται νὰ σημειώνται ἀκριβῶς, ἐπὶ τούτῳ δὲ παρεκάλεσε τοὺς παρισταμένους ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων, τῶν γραμματέων καὶ ἄλλους βουλευτὰς νὰ τὸν διακόπσωσιν ὁμιλοῦντα· ἀλλ' ὡς συμβαίνει, ὅταν τις ἐκ προθέσεως θέλῃ νὰ πράξῃ τὴν ἀποπὴν ἡ ἐκρυβον, δυσκόλως οἱ παριστάμενοι ἐθροῦδον καὶ διέκοπον. «Φαίνεται καλῶς», ἀνεφώνησε τότε ὁ Γαμβέττας, «οἱ δὲν εἴμεθα ἐν συνεδρίᾳ. Αἰσθάνομαι τὴν δυσκολίαν νὰ προκαλῶ τὰς διακοπὰς, ὅταν δυσκολίαν καὶ νὰ ἐμποδίζω ταύτας».

Ἀξία ἀναγνώσεως εἶνε ἡ κάτωθι στατιστικὴ τῶν ἐν Γερμανίᾳ δημοσιευθέντων βιβλίων ἀπὸ τοῦ 1877 ἕως τοῦ 1880. Ἐν ἔτει 1880 ἐδημοσιεύθησαν ἐν ὅλῳ 14,941 βιβλία (νέα καὶ νέα ἐκδόσεις), ἐν οἷς 300 χάρται. Τὸ 1880 ὑπερβαίνει τὸ 1879 κατὰ 762 νέα βιβλία. Τὸ 1879 ὑπερέχει τὸ 1878 κατὰ 267 βιβλία· τὸ 1878 ἐδημοσιεύθησαν 13 βιβλία ὀλιγώτερα τῶν τοῦ ἔτους 1877· ὥστε ἐν τοῖς ἔτεσι 1878—1880 ἐδημοσιεύθησαν 1016 ἔργα πλείονα τῶν τοῦ 1877, δηλ. 7 τοῖς $\frac{1}{10}$ ὑψίσαν. Ἐκ τῶν δημοσιευθέντων συγγραμμάτων 1557 εἶνε νομοπολιτικά, 1390 ἐπολογικά, 1950 παιδαγωγικά (τὰ πλείονα πάντων). Τετάρτην θέσιν κατ' ἀριθμὸν κατέχουσι τὰ τῶν καλῶν τεχνῶν, 1209. Βιβλία τοῦ λαοῦ ἔχουσι 657· τὰ φιλοσοφικά ἡλαττώθησαν κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἀπὸ 163 εἰς 125, τὰ ποιητικὰ ἐπίσης ἀπὸ 507 εἰς 423, καὶ οἱ πίνακες ἀπὸ 336 εἰς 301. Ἱατρικὰ ἔργα τῷ 1880 ἐδημοσιεύθησαν 790· φυσικὰ 787· φιλολογίας ἐλαττώσας 496· ἀρχαιολογικά (κλασσικά καὶ σημιτικά) 533· νέων γλωσσῶν καὶ γερμανικῆς φιλολογίας 506· ἱστορικά 752· γεωγραφικά 356· μαθηματικοαστρονομικά 201· στρατιωτικά 353· ἐμπορίας καὶ βιομηχανίας 585· ναυτικά, οἰκοδομικῆς, μηχανικῆς καὶ ἀστρονομίας 433· καλλιτεχνικά καὶ στενογραφικά 627· τέλος μασσωνικά 20.

Τὸ χλωροφόρμιον, τὸ ὁποῖον σὺν ταῖς ὠφελείαις, ἃς τῇ ἐπιστήμῃ προσήνεγκεν, ἐπέφερε καὶ πολλὰς βλάβας, εὖρε τελευταῖον ἀνταγωνιστὰς δύο ἄλλα φάρμακα, τὰ ὅποια ἴσως παραγωνίσωσιν αὐτὸ. Τὰ ἀναισθητικά ταῦτα τελευταίως ἐφευρεθέντα οὐδένα ἐνέχουσιν κατὰ τὴν χρῆσιν κίνδυνον. Ὁ ὠρηγητὴς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Φιένης Δρ. Tauber μετεχειρίσθη ἐπὶ ζώων, ὁρμηθεὶς ἐκ θεωρητικῶν λόγων, καὶ ἀπέδειξεν ἐκ πειραμάτων τὴν ναρκωτικὴν ἐνέργειαν τῶν νέων τούτων οὐσιῶν, αἵτινες ὀνομάζονται μεθυλχλωροφόρμιον καὶ μονοχλωρίον ἢ χλωρίδιον τῆς μεθυλίνης. Ὁ σφυγμὸς καὶ ἡ ἀναπνοὴ παρὰ τοῖς ναρκωθεῖσι ζώοις δεικνύουν μικράν

τινα μόνον ἀλλοίωσιν. Βραδύτερον δ' κ. Tauber ἐνάρκωσεν ἑαυτὸν διὰ μεθυλωροφωρίου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ καθηγητοῦ Langenbeck καὶ ἄλλων ἱατρῶν. Τὰ ἀποτελέσματα διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ νέου ἀναισθητικοῦ ἦσαν ἐξαιρετικά. Τὸ στάδιον τοῦ ἐρεθισμοῦ, τὸν ὅποιον παράγει πρὸ τῆς ἀναισθησίας τὸ χλωροφόρμιον, ἐλείψεν, ἡ ἀναπνοὴ ἦτο ἥρεμος, ὁ σφυγμὸς διετερήθη κατὰ φύσιν, ἡ δὲ ἀναισθησία ἐγένετο τελεία. Ταύτης παρελθούσης ἐπανήλθεν ὁ ναρκωθεὶς εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ κατάστασιν. Οὐδεμίαν δὲ παρετηρήθη διατάραξις περὶ τινὰ λειτουργίαν τοῦ σώματος τοῦ ἐγκεφάλου κ.τ.λ. Ὡστε τὰ νέα ταῦτα φάρμακα φαίνονται κεκλημένα νὰ προκαλέσωσι τὴν γενικὴν προσοχὴν τῶν χειρουργῶν καὶ φυσιολόγων.

— Νέα ὁπλοεῖς σήραγγὲς πρόκειται νὰ ὀρυχθῇ ὑπὸ τὸν Τάμεσιν. Τὸ μέγα τοῦτο ἔργον προώρῃται νὰ συνδέσῃ τὸ Greenwich μετὰ τοῦ Mibral, διευκολύνον τὴν συγκοινωνίαν, ἥτις καθίστατο λίαν δύσκολος ἐν καιρῷ τῶν πυκνῶν ὀμίχλων, ὅτε τὰ ἀτμόπλοια τοῦ ποταμοῦ διέκοπτον τὴν ὑπηρεσίαν τῶν. Τὸ μήκος τῆς σήραγγας ἔσται 530 μέτρων.

— Τὴν 9 προσερχοῦς Ἰουνίου ἡ Ἀγγλία θὰ ἐορτάσῃ τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ Γεωργίου Στέφενσον, τοῦ διασημοῦ ἐφευρετοῦ τῶν ἀτμαμαζῶν. Τὴν πρώτην αὐτοῦ ἀτμάμαζαν ὁ Στέφενσον κατεσκεύασεν τὸ 1814, ἀλλὰ δοκιμασθεῖσα ἀπεδείχθη ἀτελής· τοιαῦτα δὲ ἦσαν καὶ αἱ κατόπιν ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθεῖσαι μηχαναὶ μέχρι τοῦ 1827, ὅτε κατεσκεύασεν ἀτμάμαζαν, δι' ἣς κατορθώθη νὰ παράγεται ταχύως καὶ μὲ ὀλίγην δαπάνην ὁ ἀτμός· ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἤρχισεν ἡ ἐποχὴ τῶν σιδηροδρόμων.

— Διεθνὲς Συνέδριον στρατιωτικῶν ἱατρῶν καὶ χειρουργῶν γενήσεται τὸν προσεχῇ Αὐγούστου ἐν Λονδίνῳ, ἀπὸ τῆς 2 μέχρι τῆς 9 τοῦ μηνὸς τούτου. Τοῦ συνεδρίου πρόεδρος ἔσται ὁ διάσημος στρατιωτικὸς χειρουργὸς στρατηγὸς Longmore, ὑποβληθήσονται δὲ εἰς αὐτὸ σπουδαιότατα ζητήματα πρὸς συζήτησιν, καὶ ἰδίᾳ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ καλλιτέρου συστήματος ἀντισηπτικῆς ἐπιδέσεως τῶν τραυμάτων, περὶ τῶν ἐπενεκτέων βελτιώσεων εἰς τὰ φορητὰ νοσοκομεῖα καὶ εἰς τὸν τρόπον μεταφορᾶς τῶν τραυματιῶν, περὶ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ τῶν πρὸς καταπολέμησιν αὐτοῦ μέσων, καὶ τῶν τοιούτων.

— Παρὰ τὴν Βαγδάτην ἀνεκαλύφθη ἱσχύτως ὑπὸ τοῦ σοφοῦ ἀρχαιολόγου Hormuzd Bassam ἀρχαία Βαβυλωνικὴ πόλις. Ἡ πόλις αὕτη κεῖται ἐν τῇ ἀρχαίᾳ διώρυγῃ Νάχο-Μάλκε. Κατὰ τὸ «Ἀθηναιον» ὁ κ. Ρασσμ συνέλεξε ἐν ἡτῇ πολυαριθμοὺς ἐπιγραφὰς ἱερογλυφικάς.

— Ἐν τῇ πρωτεύουσὶ τῆς Ἰαπωνίας συνέστη ἑταιρία ἱαπωνικῆς σκοποῦσα τὴν διδασίαν τῆς γαλλικῆς γλώσσης. Ἡ ἑταιρία αὕτη ὀνομάζεται «ἑταιρία τῆς γαλλικῆς γλώσσης», ἀριθμοὶ δὲ 80 μέλη Ἰάπωνας καὶ Γάλλους.

— Καὶ ἐν Ἰσπανίᾳ, γράφει ἡ «Ἐφημερίς», ἤρξατο ἐνδιαφερόμενος ὁ λόγιος κόσμος περὶ τῆς νεαρᾶς ἡμῶν φιλολογίας. Ἐν ἀξιολόγῳ αὐτοῦ συγγραφῇ περὶ Ἀνακρέοντος, δημοσιευθείσῃ τῷ 1879, ὁ Don Antonio Rubió y Lluch, νῦν καθηγητῆς τῆς ἱστορίας ἐν Βαρκελώνῃ, ἀφ' οὗ διὰ πολλῆς πρωτοτυπίας καὶ πολυμαθείας διεξέρχεται τὰ κατὰ τὸν Τύχον ὕμνωδον, τὸν βίον αὐτοῦ, τὰ ἔργα καὶ τὸν χαρακτήρα τῆς ποιήσεως, πραγματεύεται τὴν ἐπίδρασιν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν μεσαιωνικὴν καὶ νεωτέραν φιλολογίαν. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ μέρει τοῦ βιβλίου ποιεῖται λόγον μετὰ στοργῆς περὶ τῆς νεωτέρας τῶν ἑλλήνων γλώσσης καὶ ἰδίᾳ πραγματεύεται τὴν ἐπὶ τὸν Χριστόπουλον ἐπίδρασιν τῆς ἀνακρεοντείου ποιήσεως καὶ παραθέτει μίαν τῶν ᾠδῶν αὐτοῦ, τὴν ἀρχομένην διὰ τῶν στίχων:

Μιὰν δ' Ἐρωτας μικρὴν
σαΐειζαν τὸν πικρὴν,

ἣν καὶ μεταφράζει εἰς τὸ ἱσπανικόν. Ὡς βάζειν δὲ τῶν γνώσεων αὐτοῦ περὶ Χριστοπούλου φαίνεται λαβὼν ὁ Ἰσπανὸς λόγιος τὴν παρὰ Ραγκαδῆ γαλλιστὶ συνταχθεῖσαν νεοελληνικὴν γραμματολογίαν.

— Κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἔκθεσιν τῆς κατὰ τὸ 1880 διαχειρίσεως τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζῆ Κώστα τὰ μὲν ἔσοδα τοῦ καταστήματος ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 109,353.39 (τακτικά δρ. 75,347.14, ἐκ κληροδοτημάτων καὶ συνδρομῶν δρ. 22,839.25, καὶ ἐξ ὑποτροφῶν δρ. 11,167)· τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δραχμ. 78,250.59. Ἡ χρηματικὴ περιουσία τοῦ Ὀρφανοτροφείου συνεποσούτο τῇ 31 Δεκεμβρίου 1880 εἰς δραχμ. 659,352.48, ἡ δὲ κτηματικὴ ἀποτελεῖτο ἐκ τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος, ἐκ τῆς μεσημβρινῆς πτέρυγος αὐτοῦ,

ἐκ δύο οἰκοπέδων πῆχυν 13,298, ἐξ ἐνὸς περιβολίου ἐν Πατησίοις καὶ ἐκ δύο δραμῶν ὕδατος.

Ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ διατῶνται νῦν 180 παῖδες, ἐξ ὧν 42 ὑπότροφοι ἐπὶ μηνιαίῳ διδάκτροις δραχμ. 30 καὶ δραχμ. 100 ἑφ' ἅπασι.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀπεφοίτησαν 22 παῖδες, ἐξ ὧν 7 ὑπότροφοι, οἵτινες ἐξηκολούθησαν εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα. Ἐκ τῶν λοιπῶν, 10 μὲν κατετάχθησαν ὑπὸ διαφόρους τεχνίτας ἐν τῇ ἀγορᾷ, 5 δὲ μετ' ἄλλων 4 ἀποφοιτησάντων τὸ προπαρελθὸν ἔτος κατετάχθησαν ἰθαλόνται εἰς τὸν στρατὸν, ἄλλοι μὲν ὡς στρατιῶται, ἄλλοι δὲ ὡς μουσικοί.

Ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ὀρφανοτροφείου (1856) ἐξῆλθον αὐθιγὰς μέχρι τοῦδε 464 παῖδες, ἐξ ὧν 132 ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, 106 ἐκ τῆς Πελοποννήσου, 17 ἐκ τῆς Εὐβοίας, 23 ἐκ τῶν Κυκλάδων, 10 ἐξ Ἑπτανήσου, 90 ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, 59 ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν ἑλληνικῶν νήσων, 10 ἐκ τῆς Αἰγύπτου, 7 ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, 4 ἐκ τῆς Βουλγαρίας, 2 ἐκ τῆς Συρίας, 2 ἐκ Μασσαλίας, 1 ἐκ Αἰθιοπίας καὶ 1 ἐκ Δακίας. Ἐκ τῶν ἀριθμῶν δὲ τούτων συνάγεται, ὅτι τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο κατὰστημα φροντίζει οὐ μόνον περὶ τῶν ὀρφανῶν τῆς ἑλευθέρας Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἐκ τῆς δούλης ὁρμηλικῶν.

— Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κανιουρίου τῆς Κρήτης, παρὰ τὸ χωρίον Μιαοῦ, γεωργοὶ ἀκάπτοντες ἀνέβρυν ἄγαλμα ἐκ μαρμάρου καλῆς τέχνης, μεγάλου μεγέθους, φέρων πολὺν πτυχὸν χλαμύδα, οὐκ οὖν ὁμοῦς ἐλλείπουσιν ἡ κεφαλὴ, ἡ μία χεὶρ καὶ ὁ εἰς ποῦς. Εἰκάζεται δὲ ὅτι ὁ χώρος, ἐν ᾧ ἀνευρέθη τὸ ἄγαλμα, ἀνήκει εἰς ἀρχαίον τινα ναόν.

— Ὁ κ. Ἀντ. Μηλιαράκης ἐδωρήσατο διὰ τοῦ πρωταγωνιστοῦ τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὴν ἐθνικὴν βιβλιοθήκην τὸ χειρόγραφον τῆς ἐποποιΐας τοῦ Βασιλείου Διγενεοῦ Ἀκρίτα, ἣν τελευταῖον ἐξέδοκε δαπάναις τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου.

— Ἐξεδόθη παρὰ τοῦ Ἐπιτελείου ἡμῶν βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὀδοιπορικὰ Ἡπειροῦ καὶ Θεσσαλίας» μετὰ χάριτος ἐκτενέως. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ περιγράφονται λεπτομερέστατα ἅπαντα αἱ θέσεις, τὰ χωρία, φρούρια κτλ. τῶν ἐπιδιόκων ἐπαρχιῶν.

BIBLIA

2331. Ἔστια. Ἐκδόματα κατὰ κυριακὴν. Ἔτος σ'. Τόμος ΙΑ', 22 Μαρτίου 1881. Ἀριθ. 273 (221). Λεπτά 20. Ἀθῆναι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4ον, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ὁ ἱατρὸς Ἀντωνίου [Μυθιστορία Ι. Ρουφίνης. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου]. — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρ. τῆς Ἑλπίδος Σκ. Σούτσου). — Οἱ φαρμακοποιοὶ ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις καὶ κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα. — Ὁ πρῶτος μου ἔρως ὑπὸ Δ. Γρ. Κ. — Ἡ ἡμισέληνος. — Ἡ ἔφημερίς «Φιγαρώ». — Δάνειον πνεύμα. — Ἀλγῆται. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑξοχὴν.

2332. Ὁ Ἀρεῖος Πάγιος ἐν ταῖς ἀρχαίαις Ἀθῆναις ὑπὸ Κ. Ν. Παπαμιχαλοπούλου, διδάκτορος τὰ νομικά. Ἐν Ἀθῆναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Παρνασσῶς». 1881. 8ον, σελ. ιε' καὶ 120. Τιμὰται δραχμ. νέων 2.

2333. Ἐκθέσεις τῆς Διευθύνσεως τῆς Γενικῆς ἱστορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν γενικὴν τῶν μετόχων αὐτῆς συνέλευσιν, καὶ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἔτους 1880. Ἀθῆναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Φιλοκαλίας, 33, ὁδὸς Σοφοκλέους. 1881. 4ον, σελ. 12.

2334. Ἐξήγησις φυτολογικῶν πινάκων, ἐκδοθέντων πρὸς εὐμέθοδον διδασκαλίαν τῆς ὀργανογραφίας τῶν φυτῶν ὑπὸ V. A. Poulsen. Ἐκ τοῦ δανικοῦ, ὑπὸ Θ. Δὲ Χελδράτῃ. Ἐν Ἀθῆναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ. 1881. 8ον, σελ. 12.

Τὸ προκείμενον φυλλάδιον ἐξεδόθη ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐπεξηγήσιν τῶν μεγάλων βοτανικῶν πινάκων τοῦ V. A. Poulsen, ὧν γρήσις γίνεται κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθητῆτος τῆς βοτανικῆς ἐν τοῖς σχολείοις τῆς κ. Λαεκαρίδου, τοῦ Ἀρσακείου καὶ τοῦ προτύπου σχολείου τοῦ πρὸς διδασκίαν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων Συλλόγου.

2335. Histoire Grecque par Ernest Curtius. Traduite de l'allemand sous la direction de A. Bouché-Leclercq, professeur suppléant à la Faculté des Lettres de Paris. Tome deuxième. Paris. Ernest Leroux, éditeur, 28, rue Bonaparte. 1881. Fascicule N° 10.